

Arrest

nr. 83 707 van 26 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 23 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. OGUMULA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 25 september 2011 en heeft zich vluchteling verklaard op 26 september 2011.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 6 oktober 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 7 februari 2012.

1.3. Op 22 februari 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 22 februari 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te bezitten en van de wijk Imam Kassim in Kirkuk afkomstig te zijn. U verklaarde een soennitische Koerd te zijn. U bent nooit naar school gegaan. U heeft in verschillende restaurants gewerkt en werkte sinds oktober – november 2010 in de Khawayn kazerne waar de 12e divisie van het Iraakse leger is gestationeerd. Op 9 september 2011 rond 22u15 kwamen drie mannen bij u langs. U vroeg wie aan de deur was en ze zeiden dat ze van de kazerne waren. U opende de deur en zag dat ze pistolen bij zich hadden. Ze maanden u aan om te zwijgen of anders zou u worden gedood. Ze zeiden dat u iets voor hen moest doen en ze gaven u een zakje met gif dat u in het eten moest mengen. U ontkende in de kazerne te werken maar ze zeiden dat ze genoeg informatie over u hadden om te weten dat u daar wel werkte. Ze waarschuwden u om niet naar de politie te stappen omdat ze het wel te weten zouden komen. Die nacht bleef u in uw huis. De volgende morgen ging u samen met uw moeder naar uw oom in de Azadi wijk. U verliet het huis van uw oom op 11 september 2011 om naar Mosul te gaan. Daar stapte u in een vrachtwagen die u naar Turkije bracht. U reisde verder door voor u onbekende landen om op 25 september 2011 in België aan te komen. De volgende dag vroeg u hier asiel aan.

Op 25 november 2011 onderschepten de Douanediens ten op de luchthaven van Luik een pakket waarin uw identiteitskaart en een militaire badge werden teruggevonden. Na onderzoek bleken deze documenten vals te zijn en werden deze documenten ingehouden.

B. Motivering

Er dient na uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u noch aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben moeten verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om de volgende redenen.

Vooreerst merken we op dat de gang van zaken zoals u deze schetst héél onwaarschijnlijk is. Op een avond zou u drie mannen, van wie één Koerd en twee Arabieren, over de vloer hebben gekregen die u zouden gedwongen hebben om gif te mengen in het eten van de kazerne waar u als kok werkte (CGVS, p. 9-10). U bleek deze mannen nooit eerder te hebben gezien en bleek ook niet te weten waarom ze u zouden hebben geselecteerd (CGVS, p. 10). Het is gezien deze door u geschetste context evenwel onbegrijpelijk dat dergelijke mensen, met terroristische bedoelingen, zomaar op u af zouden stappen 1 zonder enige zekerheid te hebben betreffende uw loyaliteit ten opzichte van hen. Er kan worden verwacht dat zij dienden overtuigd te zijn van de loyaliteit van de persoon die dit werk moest uitvoeren. Dat zij dan ook een persoon aanspraken over wie ze geen zekerheid hadden met betrekking tot diens opvattingen over de 'Jihad' en die mogelijks de actie kon saboteren door de autoriteiten op de hoogte te brengen is zeer merkwaardig, zelfs ongeloofwaardig te noemen. Bovendien kan er worden van uitgegaan dat dergelijke terroristische organisaties veel voorzichtiger te werk zouden gaan om arrestaties door de autoriteiten te vermijden en hun doel te kunnen bereiken. U stelde evenwel dat u werd gewaarschuwd de autoriteiten niet op de hoogte te brengen. Mocht u deze stap zetten zouden ze dit te weten komen omdat 'ze genoeg vrienden hadden die daar werken' (CGVS, p. 9). Dit kan evenwel niet overtuigen. Het valt immers moeilijk aan te nemen dat alle politieagenten in Kirkuk banden zouden hebben met dergelijke organisaties. Daarenboven werkte u op een militaire basis en kon u toch makkelijk stappen ondernemen om van daaruit deze "terroristen" op te laten sporen en te vatten. U vergoelijkt het feit dat u niet naar de politie bent gestapt door te stellen dat u niet kon zeggen wie uw belagers waren, dat er in Kirkuk dagelijks mensen vermoord worden en de politie sowieso niets zou kunnen doen (CGVS, p. 10). Het loutere feit dat u de autoriteiten, die er zijn om bescherming te bieden, niet op de hoogte wou brengen omwille van deze redenen kan niet overtuigen. Er wordt immers verwacht dat u eerst alle mogelijke stappen van bescherming in uw eigen land nagaat vooraleer u de drastische stap om uw land van herkomst te verlaten zou nemen. Daarenboven bleek dat deze mannen u bij het geven van het zakje gif geen verdere instructies hadden gegeven (CGVS, p. 10). U kon bijgevolg niet weten welke hoeveelheid gif u diende te gebruiken in welke hoeveelheid eten om het effect dat de terroristen beoogden te realiseren. Wat betreft uw verklaring dat u dan ook nog eens een week de tijd kreeg om het gif te gebruiken, behoeft het geen betoog dat dit bezwaarlijk kan overtuigen (CGVS, p. 9).

Dat u, na het zogezegde bezoek van deze drie mannen, niet de moeite zou hebben genomen uw werk hiervan op de hoogte te stellen mag wederom verbazen. U verklaarde immers dat u nooit mensen

pijn zou willen doen (CGVS, p. 9-10). Indien deze drie mannen werkelijk met dergelijke kwalijke bedoelingen bij u langs zouden zijn gekomen, mag het toch wel verwonderen dat u dit niet doorgegeven hebt aan uw werkgever zodat het personeel in de kazerne ten minste meer op zijn hoede zou zijn en er tegen dergelijke plannen eventuele maatregelen konden worden genomen om te voorkomen dat militairen op een dergelijke manier zouden worden gedood. Dat u dermate weinig inzicht met eventuele toekomstige gebeurtenissen mag wederom verbazen en doet verder twifelen aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Eveneens is het opmerkelijk dat er sinds uw vertrek niets meer zou zijn gebeurd. U stelde dat uw werkgever bij uw oom zou zijn langsgegaan om te vragen waarom u niet meer gaat werken. Uw oom zou hebben gezegd dat hij niet weet waar u bent, waarna ze zouden zijn weggegaan. Daarnaast beweerde u dat er niets meer is gebeurd, dat ze misschien bij uw oude huis zouden zijn langsgegaan maar hiervan was u niet zeker (CGVS, p. 11). Indien uw belagers werkelijk zoveel over u wisten mag het verbazen dat ze op zijn minst niet naar u op zoek zouden zijn gegaan bij uw oom.

Op 25 november 2011 onderschepten de douanediens ten van de luchthaven van Luik/Bierset een TNT pakket waarin uw documenten werden verstuurd. In dit pakket troffen de douanediens ten een identiteitskaart en een militaire kaart aan die op authenticiteit werden onderzocht. Zowel de identiteitskaart als de militaire kaart bleken vervalsingen te zijn. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier. Dat u verklaarde een inwoner van Kirkuk te zijn maar er toch niet in slaagt om een door de stad Kirkuk uitgegeven geldige identiteitskaart voor te leggen mag ernstig verbazen. Ook al bleek u de stad wel goed te kennen is het opmerkelijk dat u, om uw verblijf in Kirkuk aan te tonen, een vals identiteitsbewijs, dat u de laatste keer in 2005 zou hebben verlengd, moet voorleggen (CGVS, p. 6). Dit doet ernstig twifelen aan uw recente verblijf aldaar en bijgevolg komt ook de geloofwaardigheid van uw asielrelaas, dat zich daar in september 2011 zou hebben afgespeeld, verder in het gedrang. Volgens uw verklaringen zou uw oom dit pakket vanuit Kirkuk hebben opgestuurd (CGVS, p. 6). Nochtans bleek dit pakket uit Sulaymanya in Noord-Irak afkomstig te zijn en verklaarde u dat er daar geen familie, vrienden of kennissen wonen (CGVS, p. 6 + 12). Toch bleek het pakket, en zoals reeds werd aangestipt, uit Noord-Irak afkomstig te zijn wat doet vermoeden dat u er wel degelijk familie en/of vrienden heeft. In de marge dient nog aangestipt dat uit diezelfde informatie blijkt dat ook de militaire kaart een vervalsing is, wat uw geloofwaardigheid andermaal niet ten goede komt.

Gezien het geheel van bovenstaande observaties hebt u de door u aangehaalde asielmotieven niet aannemelijk gemaakt en kan u de vluchtelingenstatus niet worden toegekend.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Kirkuk in de provincie At-Ta'mim in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Kirkuk te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Kirkuk in de provincie At-Ta'mim wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in Kirkuk merklijk verbeterd is. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in Kirkuk is gedaald. Verder wordt duidelijk vastgesteld dat er een verschuiving is van het type geweld dat nog voorkomt. Het geweld dat specifiek gericht wordt tegen bepaalde beroepsgroepen is gestegen terwijl het geweld tegen bepaalde minderheden oa. tegen de Christenen blijft voortduren. Naast de evolutie naar meer doelgericht geweld, wordt vastgesteld dat het terroristisch geweld is afgenomen en meer evolueert naar crimineel geweld. Slechts sporadisch werden nog grootschalige bomaanslagen gepleegd in Kirkuk. De belangrijkste aanslagen werden gericht tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Het risico om met geweld geconfronteerd te worden is voor het merendeel van de burgers die in Kirkuk leven, verminderd. Voor bepaalde groepen blijft de situatie wel risicovol oa. voor de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en ook voor religieuze minderheden oa. de Christenen. Ze zijn ofwel het slachtoffer van doelgerichte aanslagen ofwel doelgericht geweld tegen individuen. Het doelgericht geweld tegen individuen wordt vooral gepleegd tegen leiders van bepaalde beroepscategorieën oa. politieke leiders, rechters, leiders van Sahwa, leiders van de veiligheidsdiensten en overheidsambtenaren met een hoog

profiel (zie bijgevoegde SRB " De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Ninewa/Kirkoek dd. 5 januari 2012).

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. In Kirkoek is sinds het vertrek van de Amerikanen echter geen sprake van een uitzonderlijke opflakking van het geweld. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Kirkoek subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Kirkoek nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in Kirkoek dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Kirkoek aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2,c) van de vreemdelingenwet. Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Kirkoek blijkt dat er sporadisch zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De algemene veiligheidssituatie is reeds geruime tijd merkelijk verbeterd. Het terroristische geweld is afgenomen en meer geëvolueerd naar crimineel geweld. Verder is het geweld doelgericht van aard en viseert het bepaalde beroepsgroepen en minderheden. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Kirkoek is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in Kirkoek, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Kirkoek actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Kirkoek aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor 3 subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, voert verzoeker aan dat ontegensprekelijk blijkt dat hij aan de voorwaarden voldoet om als vluchteling te worden erkend in de zin van de Conventie van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Hij verduidelijkt dat de vrees voor zijn leven wijst naar zijn persoonlijke en psychische toestand en dat deze vrees wijst op een bewustzijn van het risico van vervolging in Irak door extremisten. Verzoeker herhaalt zijn vluchtmotieven, namelijk dat hij in Irak persoonlijk werd bedreigd door extremisten omwille van zijn weigering gif te mengen in het eten van de kazerne alwaar hij werkte.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering, voert verzoeker aan dat in casu de

commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich in de bestreden beslissing beperkt tot standaardoverwegingen die dermate haaks op de materiële motiveringsplicht en het verhoorverslag staan dat duidelijk is dat de bestreden beslissing niet naar recht werd gemotiveerd en de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot een onredelijk besluit is gekomen. Verzoeker vervolgt dat het voor de commissaris-generaal niet duidelijk is waarom verzoeker Irak verliet en dit aanduidt dat hij “de verklaring van verzoeker niet beheerst heeft”. Verzoeker stelt dat hij duidelijk gemaakt heeft dat hij gekozen werd om de opdracht van de extremisten uit te voeren en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beperkt zicht tot het louter twijfelen zonder grondslag. Hij betwist de vaststelling van het Commissariaat-generaal dat op 25 november 2011 in de luchthaven een TNT pakket werd onderschept met zijn documenten die na onderzoek vals bleken te zijn. Hij besluit dat de bestreden beslissing zich baseert op een niet contradictorisch onderzoek.

2.3. In een derde middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich beperkt tot stereotype overwegingen van de beslissing tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien de bedreiging van soennitische extremisten en de onveilige situatie voor burgers in zijn regio van herkomst, kan het volgens verzoeker niet in twijfel worden getrokken dat hij in Irak het reële risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) en c) van de vreemdelingenwet. Zo heeft hij aannemelijk gemaakt dat hij persoonlijk werd bedreigd door extremisten en bovendien betwist de bestreden beslissing niet dat de veiligheidssituatie in Kirkook nog steeds problematisch is.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.4.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) de gang van zaken zoals hij deze schetst héél onwaarschijnlijk is, (ii) hij na het bezoek van de mannen niet de moeite zou hebben genomen zijn werk hiervan op de hoogte te stellen mag verbazen, (iii) het eveneens opmerkelijk is dat er sinds zijn vertrek niets meer gebeurd is, (iv) op 25 november 2011 de douanediens van de luchthaven van Luik/Bierset een TNT-pakket onderschepten waarin zijn documenten werden opgestuurd en na onderzoek de identiteitskaart en de militaire kaart vervalsingen bleken te zijn, en (v) na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen is dat er voor burgers uit Kirkook actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

2.4.2. Gelet op bovenstaande motieven kan verzoeker dan ook bezwaarlijk voorhouden dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich zou beperkt hebben tot standaardoverwegingen of stereotype overwegingen. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 7 februari 2012 (CG nr. 1120388), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.5. De Raad stelt vast dat verzoeker met een verwijzing naar zijn eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen geen ernstige poging onderneemt om de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, te ontkrachten. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te stellen,

waar hij echter in gebreke blijft. Hij blijft immers steken in het herhalen van zijn vluchtmotieven, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht en zijn beweerd vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt. Verzoekers verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Gelet op het geheel van de motieven zoals uiteengezet in de bestreden beslissing, is de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel dat verzoeker zijn vrees voor extremisten geenszins aannemelijk heeft gemaakt.

Waar verzoeker aanhaalt dat het volstaat om het bestaan van objectieve feiten aan te wijzen die aanleiding geven tot de redelijkerwijs te verwachten vervolging, in casu vervolging en bedreiging door extremisten omwille van het feit dat hij gif moest mengen in het eten voor de personen in de kazerne, wijst de Raad er op dat verzoeker deze concrete vaststellingen niet ontkracht door een herhaling van zijn voorgehouden vervolgingsfeiten. Voorts benadrukt de Raad dat verzoeker met zijn betoog voorbijgaat aan de voorwaarde uit de vluchtelingendefinitie dat de vrees 'gegrond' moet zijn. Dit wil zeggen dat deze vrees niet alleen subjectief bij de asielzoeker aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd. Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is.

Zo verzoeker stelt dat het onderzoek naar de authenticiteit van zijn documenten een eenzijdig onderzoek betreft en hij "de bewering van de adjunct-commissaris in alle klemtoon betwist", wijst de Raad er enerzijds op dat het resultaat van het onderzoek dat door de douanediens ten werd uitgevoerd aan het administratief dossier is toegevoegd, en anderzijds de valse identiteitskaart en valse militaire kaart op naam staan van verzoeker en gericht waren aan het adres waar verzoeker woont. Gelet op het feit dat de resultaten van het authenticiteitsonderzoek vermeld staan in een proces-verbaal van de douanediens ten dat werd toegezonden aan het parket van Luik kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in alle redelijkheid besluiten dat dit ernstig doet twijfelen aan verzoekers recent verblijf in Kirkook en derhalve aan de feiten die zich daar zouden hebben afgespeeld in september 2011. Indien verzoeker niet akkoord kan gaan met de resultaten van het onderzoek is het aan hem om daartegen actie te ondernemen. Tot slot wijst de Raad erop dat verzoeker geen originele documenten heeft ingediend om zijn identiteit en tewerkstelling te bewijzen. Hoe dan ook, verzoekers relaas met betrekking tot de voorgehouden feiten, met name dat hij gif moest mengen in het eten, wordt als ongeloofwaardig bestempeld zoals blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing en verzoeker slaagt er niet in de motivering te ontcrachten.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.6. Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel onverkort geldt wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor zijn verzoek tot subsidiaire bescherming vooreerst beroept op dezelfde elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielrelaas. Aangezien verzoekers vluchtrelaas niet geloofwaardig is, zoals uitvoerig wordt toegelicht in de bestreden beslissing, kan hij zich echter niet langer baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.7. Artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Irak, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Met het verweer dat de bestreden beslissing niet betwist dat de veiligheidssituatie in Kirkook nog steeds problematisch is en alwaar zware aanslagen worden gepleegd na de terugtrekking van de laatste Amerikaanse troepen op 18 december 2011 en de

bewering dat deze aanslagen tegen burgers zijn gericht, slaagt verzoeker er niet in de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier te ontcrachten, noch toont hij aan dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uit deze informatie de verkeerde conclusie, zoals weergegeven en toegelicht in de bestreden beslissing, niet correct zou zijn. Immers, de precare veiligheidssituatie in Kirkook wordt niet ontkend, noch wordt ontkend dat er na de terugtrekking van de Amerikaanse troepen aanslagen zijn gepleegd waarbij burgerslachtoffers vielen, doch in de bestreden beslissing wordt reeds het volgende gesteld: *“Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Kirkook blijkt dat er sporadisch zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van “open combat”. De algemene veiligheidssituatie is reeds geruime tijd merkkelijk verbeterd. Het terroristische geweld is afgenomen en meer geëvolueerd naar crimineel geweld. Verder is het geweld doelgericht van aard en viseert het bepaalde beroepsgroepen en minderheden. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Kirkook is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.”*

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS